

Abstrakt

Cílem mé práce bylo poukázat na dějinné souvislosti doby předhusitské a husitské (dobou husitskou zde míním dobu až do smrti Jiřího z Poděbrad). Tato důležitá a složitá etapa našeho vývoje vytvořila podhoubí k pozdějšímu svébytnému národnímu vývoji České země. Právě propojení církve, politiky i umění se odráží v obrazoborectví, které představuje nový pohled na význam a nutnost určité čistoty křesťanských obrazů. Panovníci té doby, počínaje Janem Lucemburským a konče Jiřím z Poděbrad, se značnou měrou podíleli na tom, že umění vešlo do Českých zemí, pevně zde zakořenilo a získalo unikátní národní odlišnost. Nesmíme zapomínat na to, že součástí umění jsou i stavby, v této době především hrady. Hrady vznikají v hojné míře a v Čechách se stávají opěrným bodem moci českých panovníků. Lucemburkové, kteří na českém trůnu vystřídali přeslavný rod Přemyslovců, se pokusili propojit právě tuto slavnou přemyslovskou historii se svou vlastní a římsko-německou. Všechny tyto tři nitky se spojují právě v Čechách. Velmi dobře rozehranou hru však narušuje období nejistoty způsobené mimo jiné papežským schizmatem a velkými epidemiemi moru. V Čechách vzniká v reakci na tuto dobu husitské hnutí, které umění dává jiný rozměr. Na dlouhou dobu se tak zdá, že v Čechách není v těchto těžkých časech na umění čas. Ovšem pravý opak je pravdou. Umění se zjednodušuje a přizpůsobuje prostému člověku. Právě toto je na husitství velmi zajímavé. Na první pohled se může zdát, že klame, ale je čisté a přímé. To mu naštěstí zůstalo až dodnes.